

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Nidrosien. Archiepico, Vniversis Episcopis, & aliis Ecclesiarum Praelatis
in Norvvagia constitutis, in fidelium communionem manentibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

Cap. 8. De venustat.

dos. Hi præterea qui beneficium ecclesiasticum sibi collarum sponte in manum laicam resignantes, illud denuo à laico susceperunt, eodem sunt beneficio spoliandi; licet resignatio talium facta laico nullam obtineat firmitatem. Altare verò in quo tabula cui consecrationis benedictio pontificali ministerio adhibetur, si mota fuerit, vel enormiter fracta, debet non immeritò consecrari. Nec negamus quin oleum non consecratum consecrato possit oleo commisceri. Clerici autem qui excommunicati, vel ab excommunicatis scilicet ad ordines sunt promoti, debent ab ordine sic suscepto deponi. Datum apud civitatem Castellan. VI. Idus Octobris.

*NIDROSIEN. ARCHIEPICOPO,
Universis Episcopis, & aliis Ecclesiarum
Prelatis in Norrvagia constitutis, in
fidelium communionem manentibus.*

Epist. 182.
De compescendo tyranno, qui eos miserè ex-cruciabat.
Vide supra epist. 320.

IN vestrorum & totius populi Norrvagiæ criminum ultionem permitte Domino credimus accidisse quod usque adeo in vos & totum regnum Norrvagiæ tyrannica Sueri crudelitas & violentia detestanda prævaluit ut & regnum nec electione Principum, prout accepimus, nec ratione sanguinis occupavit, & in viros ecclesiasticos ipse quondam ecclesiastico (sicut dicitur) functus officio debacchetur, Ecclesias opprimat, Clericos persequatur, affligat pauperes, & sæviat in potentes: ita ut divino credatur accidisse iudicio, ut qui secundum etiam suam assertionem illegitimè natus ad sacros non fuerat ordines promovendus, contra sanctiones canonicas assumptus ad eos, fortius in illos sæviat qui in ordinatione ipsius statuta canonum non servarunt. Miramur autem, non de Deo, qui ad correctionem vestram ejus tyrannidem hæcenus toleravit, nec de ipso, cujus spiritus obstinatus in malo malum dediscere, assuetus iniquitati, non potest, sed de his qui apostatam, sacrilegum, & nefandum adhuc etiam sacrilegæ temeritatis ausu sequuntur, & ei præbent auxilium & favorem, cujus tyrannidem persequi potius pro viribus tenebantur. Licet autem ad edomandam ejus versutiam frequens manaverit ab apostolica sede mandatum, nondum tamen sic ejus potuit perveritas refrænari, quin adhuc quibusdam eum in suarum sequentibus perniciem animarum,

in quadam parte Norrvagiæ dominetur, & in ea rabiem superet aquilonis. Qui ut amplius vos & universum Norrvagiæ populum circumveniret, & auctoritate apostolica regnum sibi ostenderet confirmatum, bonæ memoriæ * Celestini Papæ prædecessoris nostri Bullam falsam non timuit, qua varias literas sigillavit. Sed is cui manifesta sunt omnia, ejus falsitatem detexit. Ne autem ejus perveritas desæviat diutius in infantes, universitati vestræ per apostolica scripta districte præcipiendo mandamus quatenus Norrvagiæ populum diligentius moneatis ne ipsum ulterius sequi præsumant, aut ei præstare auxilium vel favorem. Alioquin universos sequaces ipsius excommunicationis nunciatis sententia innodatos, & claudentes Ecclesias, & nullum in tota terra Norrvagica, quæ ipsum sequitur, sacramentum ecclesiasticum, præter baptismum parvulorum & pœnitentias morientium, celebrantes, fautoribus ejus decedentibus sepulturam ecclesiasticam degeneris. Ad hæc, discretionem vestram nolumus ignorare, quod cum nuntij ejus ad nostram præsentiam accessissent, à nobis super facto ipsius nihil potuerunt penitus impetrare. Vnde si quid pro eo se obtinuisse confinxerint, à falsariis id obtentum esse noveritis, quorum multitudo in nostræ promotionis initiis cum falsis Bullis per nostram fuit sollicitudinem deprehensa. Datum apud civitatem Castellanam, II. Nonas Octobris.

*ILLVSTRI REGI
Dacorum.*

TAm Cleri quàm populi Norrvagiæ, promerentibus culpis permittente Domino credimus accidisse &c. usque ad verbum sæviat in infantes, serenitatem regiam rogamus, monemus, & exhortamur in Domino, ac per apostolica scripta mandamus, quatenus ad defendendas Ecclesias, Clericos in sua libertate tuendos, liberandos pauperes & potentes de manu persecutoris illius, immo etiam ad deiciendum monstrum illud, quod his solis parcat quibus nocere non potest, taliter accingar, ut & à Deo retributionem æternam & nostram consequi gratiam specialius merearis: persecutoribus tantæ iniquitatis assistas, resistas sequacibus; ita quod membrum illud diaboli non

* Hic & in epist. 184. legitur Clarentis. Sed ratio temporum expugnatur. Itaque correctum.

Epist. 182. Eiusdem argumenti.